

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.332 van 18 november 2011
in de zaak A. 196.855/X-14.580.**

In zake : 1. de b.v.b.a. LANDEXPLO ZELE
 2. de n.v. M.H.B.S.
 3. Patrick LECLAIR
 4. Antoine VAN DRIESSCHE
 5. Albert VAN DRIESSCHE
 6. Robert VAN DRIESSCHE
 7. de Heer HOFMAN
 8. Mevrouw DE CRAENE
 9. Joanna DE CRAENE
 10. Robert DE CRAENE
 11. Ivonna MICHELS
 12. de Heer DE LEUGENHAEGHE
 13. Mevrouw DE MAERE
 14. Esther DE CRAENE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Konstantijn ROELANDT
 kantoor houdend te 1040 BRUSSEL
 Galliërslaan 33
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 GENT
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 juni 2010, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van 1 april 2010 van de Vlaamse minister van
Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand
waarbij aan de gemeente Zele machtiging tot onteigening wordt verleend met

toepassing van de spoedprocedure van onroerende goederen gelegen in Zele voor de realisatie van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Bedrijventerrein Wijnveld”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verzoekende partijen hebben een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckxweert heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

Met toepassing van artikel 90, § 1, derde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met één lid.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 juni 2011.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kiana Khavaran, die loco advocaat Konstantijn Roelandt verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Lieve Joosen, die loco advocaat Tom De Sutter verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Rechtspleging

3. De memorie van antwoord en het administratief dossier werden buiten de voorgeschreven termijn van zestig dagen ingediend. Om die reden wordt de memorie van antwoord uit de debatten geweerd.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

4. Krachtens de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte, heeft de vrederechter, wanneer de onteigenaar de vordering tot onteigening bij hem heeft ingeleid, als opdracht de voor de onteigening vereiste besluiten van de onteigenende overheid zowel op hun interne als op hun externe wettigheid te toetsen. Die bevoegdheid van de gewone rechter sluit de bevoegdheid van de Raad van State uit om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van die handelingen, indien dat beroep is ingesteld door de onteigende. Deze bevoegdheidsuitsluiting geldt vanaf de dagvaarding om voor de gewone rechter te verschijnen en ten aanzien van de personen die tot die procedure toegang hebben. Zij geldt ook voor het beroep tot nietigverklaring dat bij de Raad van State is ingesteld vooraleer de vrederechter werd geadieerd.

In de toelichtende memorie betogen de verzoekende partijen dat de vierde tot de twaalfde verzoekende partij op 24 juni 2010 door de onteigenende overheid werden gedagvaard om te verschijnen voor de Vrederechter. In de laatste memorie brengen zij een afschrift bij van de vonnissen van 6 oktober 2010 van de Vrederechter van het kanton Zele, waarbij het bestreden besluit met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten beschouwing werd gelaten “wegens de vastgestelde onwettigheden die eraan kleven” en waartegen de onteigenende overheid geen beroep heeft ingesteld.

De Raad van State is bijgevolg niet langer bevoegd om van het voorliggende beroep kennis te nemen voor wat betreft de vierde tot de twaalfde verzoekende partijen.

5. De uitsluiting van de bevoegdheid van de Raad van State geldt evenwel enkel voor zover het annulatieberoep uitgaat van de onteigende zelf of van een in artikel 6 van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte aangeduide derde, namelijk zij “die bij de onteigening belang hebben op grond van huur, gebruikspand, gebruik of bewoning”.

Zoals bevestigd wordt in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (Grondwettelijk Hof, nr. 57/92, 14 juli 1992, overweging B.4) blijft de Raad van State bevoegd ten aanzien van “gewone derden”, ook nadat de gerechtelijke fase van de onteigening reeds een aanvang heeft genomen.

Te dezen beweert de verwerende partij niet, laat staan dat ze aantoont, dat de eerste tot de derde verzoekende partijen geen “gewone derden” zijn.

Ten aanzien van de eerste tot de derde verzoekende partijen blijft de Raad van State derhalve bevoegd om kennis te nemen van het voorliggende annulatieberoep.

6. In de laatste memorie betogen de verzoekende partijen dat het omwille van de rechtszekerheid aangewezen lijkt om het bestreden besluit uit de rechtsorde te laten verdwijnen. De Raad van State overschrijdt daarmee zijn bevoegdheid niet, aangezien hij het bestreden besluit kan vernietigen op grond van het gezag van gewijsde van de vonnissen van 6 oktober 2010 van de Vrederechter van het kanton Zele en derhalve zelf de wettigheid van het bestreden besluit niet meer hoeft te toetsen.

Het standpunt van de verzoekende partijen kan niet worden bijgetreden, aangezien de Raad van State slechts binnen de perken van zijn bevoegdheid tot de vernietiging van een beslissing kan overgaan. Hoger werd reeds vastgesteld dat de Raad niet bevoegd is om uitspraak te doen in de voorliggende zaak voor wat betreft de vierde tot de twaalfde verzoekende partijen.

V. Belang in hoofde van de eerste drie verzoekende partijen

7. In het verzoekschrift betogen de verzoekende partijen dat zij de eigenaars zijn van de te onteigenen gronden en dat de eerste verzoekende partij een machtiging heeft gekregen om op die gronden een bedrijventerrein te realiseren. De derde verzoeker is de zaakvoerder van de eerste verzoekende partij en doet in die hoedanigheid blijken van een belang bij het beroep, aangezien een onteigening rechtstreekse repercussies heeft op de exploitatiemogelijkheden van de eerste verzoekende partij en derhalve op de activiteiten en bezoldiging van de derde verzoeker als bestuurder van de eerste verzoekende partij.

In de laatste memorie verwijzen de verzoekende partijen naar het vonnis van 6 oktober 2010 van de Vrederechter van het kanton Zele, waarbij de vordering tot onteigening bij hoogdringendheid wordt verworpen. Daarin wordt gesteld dat de eerste verzoekende partij als optiehouder een van de eigenaar te onderscheiden belang heeft om in de procedure tussen te komen, teneinde haar rechten te verdedigen, aangezien in geval van onteigening de met de eigenaars afgesloten optieovereenkomsten voor de aankoop van hun gronden in dat geval zouden komen te vervallen. Hetzelfde geldt voor de tweede verzoekende partij.

8. Het blijkt dat de eerste tot de derde verzoekende partijen geen eigenaar zijn van een van de te onteigenen percelen. Bovendien heeft de Vrederechter van het kanton Zele in zijn vonnissen van 6 oktober 2010 over de vordering tot onteigening het bestreden machtigingsbesluit met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing gelaten “wegens de vastgestelde onwettigheden die eraan kleven”. Hieruit volgt dat de betrokken onteigening geen doorgang kan vinden op grond van het bestreden besluit. Bijgevolg doen de eerste tot de derde verzoekende partijen niet blijken van het rechtens vereiste belang bij het beroep. Hun betoog in de laatste memorie dat de opties in de afgesloten koopovereenkomsten zullen komen te vervallen in geval van een onteigening, doet niet anders besluiten.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk in hoofde van de eerste tot de derde verzoekende partijen.

VI. Kosten

9. Gelet op de omstandigheden van de zaak past het de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 2.450 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien november 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens